

Terneuzen

Notitie reikwijdte en detailniveau

planMER bestemmingsplan Buitengebied

Terneuzen

Notitie reikwijdte en detailniveau

planMER bestemmingsplan Buitengebied

identificatie

projectnummer:

071500.17062.00

projectleider:

drs. M. van der Meulen

planstatus

datum:

04-07-2012

opdrachtgever:

gemeente Terneuzen

Inhoud

1. Inleiding	blz. 3
1.1. Bestemmingsplan Buitengebied Terneuzen	3
1.2. Planmer-plicht	3
1.3. Doel en procedure planMER	4
1.4. Leeswijzer	4
2. Het bestemmingsplan Buitengebied	5
2.1. Het plangebied	5
2.2. Bouwmogelijkheden bestemmingsplan	6
3. Reikwijdte en detailniveau	9
3.1. Inleiding	9
3.2. Alternatieven	9
3.3. Detailniveau planMER	11
4. Slot	15

1.1. Bestemmingsplan Buitengebied Terneuzen

De gemeente Terneuzen stelt een nieuw, actueel bestemmingsplan voor het buitengebied op. Dit bestemmingsplan zal onder andere de bestemmingsplannen Buitengebied Axel (vastgesteld 2001) en Buitengebied Terneuzen-Sas van Gent (vastgesteld 2005) gaan vervangen. De gemeente wil in het bestemmingsplan inspelen op ontwikkelingen in het buitengebied om het platteland vitaal en aantrekkelijk te houden en om de agrarische en andere ondernemers op het platteland voldoende mogelijkheden te bieden. Het plangebied bestaat voor een belangrijk deel uit agrarisch gebied. Het doel van het bestemmingsplan is te komen tot een actueel bestemmingsplan dat voldoet aan alle eisen die op grond van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) aan het bestemmingsplan worden gesteld.

1.2. Planmer-plicht

Het bestemmingsplan Buitengebied Terneuzen is hoofdzakelijk conserverend van aard, maar biedt wel ontwikkelingsmogelijkheden aan de agrarische bedrijven. Daarbij gaat het onder andere om ontwikkelingsruimte voor grondgebonden veehouderijen en om uitbreidingsmogelijkheden voor bestaande intensieve veehouderijen. De nieuwvestiging, uitbreiding of wijziging van veehouderijbedrijven is in het kader van de milieuvergunning vanaf een bepaalde omvang mer- of mer-beoordelingsplichtig¹⁾. Deze mer-(beoordelings)plicht is afhankelijk van het aantal dieren waarop het initiatief betrekking heeft. Bijlage 1 geeft een overzicht van de drempelwaarden uit de C- en D-lijst bij het Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.).

Conform wet- en regelgeving en jurisprudentie dient bij de beoordeling of sprake is van een planmer-plicht ook rekening te worden gehouden met onbenutte ruimte die wordt overgenomen uit vigerende bestemmingsplannen en eventuele afwijkingmogelijkheden en wijzigingsbevoegdheden. Door de ontwikkelingsmogelijkheden die het bestemmingsplan Buitengebied Terneuzen biedt, is het mogelijk dat in bepaalde gevallen bij toekomstige uitbreidingen drempelwaarden uit het Besluit m.e.r. zullen worden overschreden, waarmee het bestemmingsplan het kader vormt voor een toekomstig besluit over mer(-beoordelings)plichtige activiteiten. Om deze reden is voor het bestemmingsplan Buitengebied sprake van een planmer-plicht. Daarnaast kan niet op voorhand worden uitgesloten dat het bestemmingsplan significante negatieve effecten op Natura 2000 heeft. Wanneer voor een plan een passende beoordeling op grond van de Natuurbeschermingswet noodzakelijk is, leidt dit automatisch tot een planmer-plicht.

De voorliggende Notitie reikwijdte en detailniveau vormt de eerste stap in de planmer-procedure.

1) Dit betekent dat bij een concreet initiatief in het kader van de milieuvergunningaanvraag een mer-beoordeling of mer-procedure dient te worden doorlopen.

1.3. Doel en procedure planMER

Doel van een planMER is het integreren van milieuoverwegingen in de voorbereiding van in dit geval een bestemmingsplan. De resultaten van deze beoordeling worden vastgelegd in een milieueffectrapport dat tezamen met het ontwerpbestemmingsplan ter inzage wordt gelegd. De reikwijdte en het detailniveau van een planMER is afhankelijk van het abstractieniveau van het plan. In een planMER:

- wordt voor alle milieuaspecten systematisch ingegaan op de huidige situatie en de eventuele autonome ontwikkelingen (referentiesituatie);
- wordt nagegaan of en in welke mate de ontwikkelingsruimte die het bestemmingsplan biedt effect heeft op de diverse milieuaspecten en welke maatregelen mogelijk zijn om deze effecten te voorkomen.

De planmer-procedure bestaat uit de volgende stappen:

1. openbare kennisgeving opstellen planMER en bestemmingsplan;
2. raadpleging bestuursorganen en inspraak over reikwijdte en detailniveau van het planMER;
3. opstellen planMER en ontwerpbestemmingsplan;
4. terinzagelegging planMER met ontwerpbestemmingsplan;
5. toetsingsadvies van de Commissie voor de m.e.r.;
6. vaststelling bestemmingsplan. Het planMER vormt een bijlage bij het bestemmingsplan.

1.4. Leeswijzer

In deze Notitie reikwijdte en detailniveau wordt in hoofdstuk 2 ingegaan op de ontwikkelingsmogelijkheden die in het bestemmingsplan Buitengebied worden geboden. In hoofdstuk 3 komen de reikwijdte en het detailniveau van het planMER aan de orde, met een overzicht van de te onderzoeken alternatieven, de relevante milieuthema's en de wijze waarop de milieueffecten inzichtelijk worden gemaakt. Hoofdstuk 4 tot slot geeft een overzicht van de vervolgstappen.

2. Het bestemmingsplan Buitengebied

5

2.1. Het plangebied

Het plangebied voor het bestemmingsplan Buitengebied omvat het hele grondgebied van de gemeente Terneuzen met uitzondering van de kernen, de bedrijven-/industrieterreinen, recreatiegebied Braakman en het Leisure center. De agrarische sector is de belangrijkste gebruiker van het buitengebied. In de Structuurvisie Terneuzen 2025 is voor het buitengebied geconstateerd dat het agrarische gebied goed functioneert en dat ook de uitstraling volstaat. Grote ruimtelijke ingrepen worden de komende jaren niet verwacht. Voor een aantal gebieden wordt in de Structuurvisie Terneuzen 2025 ingezet op verbreding (Otheense Kreek, de landbouwgebieden rond recreatiegebied Braakman, de zone Hoek-Terneuzen). Voor zover ontwikkelingen plaatsvinden binnen het buitengebied, die niet zijn gericht op de agrarische functie (bijvoorbeeld door de toevoeging van Nieuwe Economische Draggers), geldt dat deze ontwikkelingen de agrarische bedrijfsvoering niet in de weg mogen staan.

Gebiedsvisiekaart

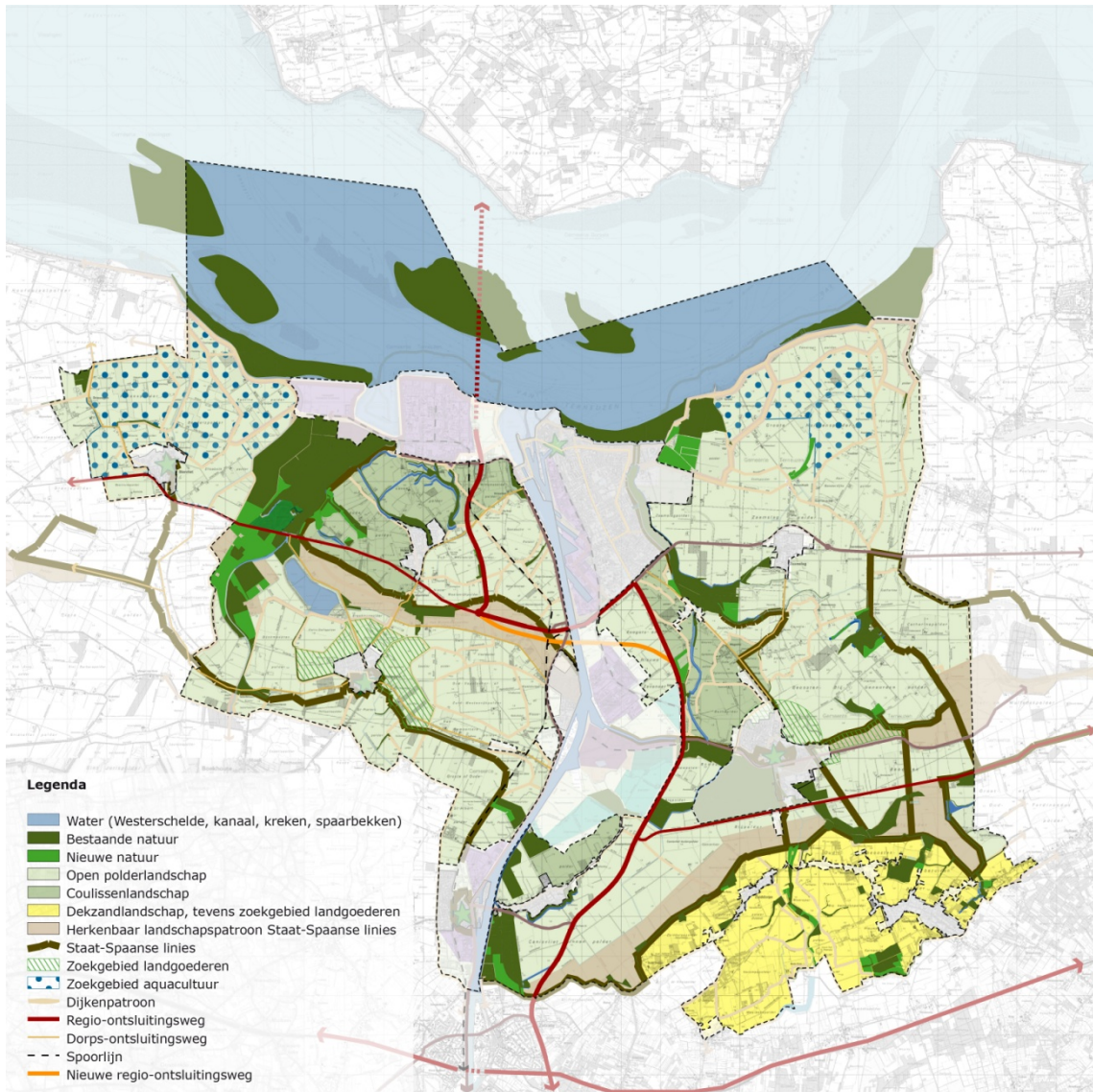
Op basis van de Structuurvisie Terneuzen 2025 is in het kader van het bestemmingsplan een gebiedsvisiekaart voor het buitengebied uitgewerkt (zie figuur 2.1).

Het grondgebied van de gemeente Terneuzen bestaat voor het grootste deel uit het polderland dat zich uitstrekt van de oever van de Westerschelde tot aan het zuidelijk zandgebied. Op de gebiedsvisiekaart wordt binnen het buitengebied onderscheid gemaakt in een drietal landschapstypen: open polderlandschap, coulissenlandschap en dekzandlandschap.

Op de gebiedsvisiekaart zijn diverse natuurgebieden opgenomen. Het betreft zowel bestaande gebieden die onder de Ecologische Hoofdstructuur en onder Natura 2000 vallen als een aantal gebieden waar nieuwe natuur is gepland. Naast de aangegeven natuurgebieden, zijn er de bestaande bosgebieden. De Westerschelde, het spaarbekken ten noorden van Philippine en enkele kreken (niet zijnde EHS) en waterlopen worden aangemerkt als 'Water'. Op de gebiedsvisiekaart zijn tevens de bestaande beschermde dijken weergegeven.

Als het gaat om de cultuurhistorische waarden binnen het plangebied, nemen de Staats Spaanse linies een belangrijke plaats in. De strategie in de Structuurvisie 2025 is gericht op het opwaarderen van de Liniezone op een zodanige manier dat de verschillende forten en verdedigingswerken in het landschap beter herkenbaar worden en een waardevolle bijdrage kunnen leveren aan de toeristisch-recreatieve infrastructuur van de gemeente.

Op de gebiedsvisiekaart zijn verder zoekgebieden opgenomen voor landgoederen en aquacultuur.

Figuur 2.1 Gebiedsvisiekaart

2.2. Bouwmogelijkheden bestemmingsplan

Op basis van de gebiedsvisie is in de Beleidsnotie voor het agrarisch gebied een regeling uitgewerkt voor de verschillende bestemmingen. Deze vormt het uitgangspunt voor het nieuwe bestemmingsplan Buitengebied. Deze paragraaf geeft een overzicht van de ontwikkelingsruimte die het bestemmingsplan (op hoofdlijnen) biedt. De beschrijving richt zich uitsluitend op activiteiten die kunnen leiden tot een bepaalde milieubelasting die (mogelijk) relevant is in het kader van het op te stellen planMER.

Agrarisch

Bouwwlakken

Agrarische bedrijven krijgen een bouwvlak van 1 ha, zonder bebouwingspercentage. Via wijzigingsbevoegdheden is het mogelijk om uit te breiden tot 1,5 ha of 2 ha (bebouwingspercentage van maximaal 75%). Aan deze wijzigingsbevoegdheden zijn verschillende voorwaarden verbonden, zoals een positief advies door de Agrarische Adviescommissie Zeeland, een goede landschappelijke inpassing en voldoende waterbergingscapaciteit. Nieuwe bouwvlakken maakt het bestemmingsplan niet mogelijk.

Intensieve veehouderij

Bestaande intensieve veehouderijen (hoofdtak) mogen onder voorwaarden (duurzaamheid en verevening) uitbreiden tot maximaal 5.000 m² (bedrijfsvloeroppervlakte). Bestaande intensieve neventakken kunnen via een afwijkingsbevoegdheid worden uitgebreid tot maximaal 2.100 m² (bedrijfsvloeroppervlakte). Nieuwe intensieve veehouderijen (zowel hoofdtakken als neventakken) worden uitgesloten.

Mestopslag

Met opslag tot 2.500 m³ is bij recht toegestaan en via ontheffing tot maximaal 5.000 m³. De mestopslag vindt in principe binnen het bouwvlak plaats, maar indien er geen ruimte beschikbaar is onder voorwaarden mestopslag aansluitend aan het bouwvlak mogelijk (tot een afstand van maximaal 15 meter van het bouwvlak).

Glastuinbouw

Glastuinbouw wordt als neventak toegestaan, waarbij een uitbreiding mogelijk is tot maximaal 2.000 m² (afwijkingsbevoegdheid).

Vergistingsinstallaties

Op het agrarisch bouwvlak zijn uitsluitend kleinschalige vergistingsinstallaties toegestaan, die qua aard, schaal en omvang passen bij het eigen agrarisch bedrijf.

Overige ontwikkelingsmogelijkheden

Nieuwe economische dragers

Het bestemmingsplan biedt (via binnenplanse afwijking) de mogelijkheid om kleinschalige economische activiteiten te ontwikkelen, die qua aard, schaal en gevolgen voor de omgeving, passend zijn bij het karakter van het landelijk gebied. Daarbij dient onder andere aan een aantal milieugerelateerde voorwaarden te worden voldaan.

Maneges

Nieuwe maneges worden via ontheffing toegestaan. De oppervlakte aan bebouwing bedraagt maximaal 1.500 m².

Landgoederen

In het bestemmingsplan zijn zoeklocaties voor landgoederen opgenomen. De landgoederen moeten een oppervlakte hebben van minimaal 3 ha, waarvan 20% aan de openbaarheid mag worden onttrokken.

Campings

Bij agrarische bedrijven zijn minicampings rechtstreeks toelaatbaar met een maximum van 25 kampeereenheden. Maximaal 5 eenheden mogen permanent ingericht worden.

Een bestaande landschapscamping wordt positief bestemd, maar nieuwe landschapscampings worden niet toegestaan.

Windturbines

Op agrarische bouwvlakken worden nieuwe windturbines rechtstreeks toegestaan met een hoogte tot 20 m. Het maximale aantal bedraagt 3. Bij woningen wordt via afwijking 1 windturbine toegestaan met een hoogte tot 20 m.

3. Reikwijdte en detailniveau

9

3.1. Inleiding

De reikwijdte en het detailniveau van een planMER is afhankelijk van het abstractieniveau van het plan. In een planMER:

- wordt voor alle milieuaspecten systematisch ingegaan op de huidige situatie en de eventuele autonome ontwikkelingen (referentiesituatie);
- wordt nagegaan of en in welke mate de ontwikkelingsruimte die het bestemmingsplan biedt effect heeft op de diverse milieuaspecten en welke maatregelen mogelijk zijn om deze effecten te voorkomen.

Het planMER moet inzichtelijk maken of de gemaakte planologische keuzes en ontwikkelingsruimte op gebiedsniveau leiden tot belangrijke negatieve gevolgen voor het milieu. Omdat niet op voorhand kan worden voorspeld op welk perceel zich ontwikkelingen zullen voordoen, heeft het planMER een grofmazig detailniveau. De effecten worden perceelsoverstijgend in beeld gebracht. Bij het indienen van een concrete vergunningaanvraag, worden de milieueffecten door middel van een projectMER, mer-beoordeling of een vormvrije mer-beoordeling in beeld gebracht.

Het plangebied omvat het gehele grondgebied van de gemeente Terneuzen, met uitzondering van de kernen en enkele andere delen die zijn uitgezonderd. Het studiegebied is het gebied waar milieueffecten, als gevolg van de ontwikkelingsmogelijkheden voor de veehouderijen, (kunnen) optreden. Het betreft het plangebied en de omgeving ervan. De reikwijdte van milieugevolgen kan aanzienlijk verschillen per milieuaspect. Voor bepaalde milieuaspecten komt het studiegebied vrijwel overeen met het plangebied, voor andere milieuthema's kan het studiegebied zich tot (ver) buiten het plangebied uitstrekken. Een voorbeeld van de laatstgenoemde categorie is het thema stikstofdepositie.

3.2. Alternatieven

Gezien de aard en omvang van de ontwikkelingsmogelijkheden uit het bestemmingsplan Buitengebied, zullen de veehouderijen in veel gevallen bepalend zijn voor de milieusituatie binnen het buitengebied en de mogelijke effecten. Om inzicht te krijgen in de (potentiële) milieugevolgen, is daarom voor de veehouderijen (zowel intensief als grondgebonden) een tweetal ontwikkelingsscenario's uitgewerkt. De overige ontwikkelingen die het bestemmingsplan mogelijk maakt zijn dermate kleinschalig, dat wordt volstaan met een effectbeschrijving op hoofdlijnen.

Referentiesituatie veehouderijen

In het planMER wordt per milieuthema de huidige milieusituatie beschreven en wordt aangegeven wat er in het studiegebied zal gebeuren als de voorgenomen activiteit niet wordt uitgevoerd: de autonome ontwikkelingen. Dit nulalternatief is geen middel om het gestelde doel te bereiken. Het vormt het referentiekader voor de effectbeschrijving van de plansituatie. De huidige vergunde situatie vormt de basis voor de beschrijving van de referentiesituatie. Waar nodig en mogelijk wordt een correctie toegepast op de onbenutte ruimte in de milieuvergunningen.

Ontwikkelingsscenario's veehouderijen

Het planMER maakt per thema een vergelijking tussen de referentiesituatie (huidige situatie en autonome ontwikkelingen) en de plansituatie. Deze vergelijking moet inzicht geven in de milieueffecten die kunnen optreden door de ontwikkelingsmogelijkheden die het nieuwe bestemmingsplan biedt. Op basis van de mer-regelgeving moeten daarnaast (voor zover relevant) alternatieven worden onderzocht. Voorgesteld wordt een tweetal ontwikkelingsscenario's voor de veehouderijen in het plangebied te onderzoeken. Deze ontwikkelingsscenario's vormen het uitgangspunt voor de onderzoeken stikstofdepositie en geurhinder.

Maximaal ontwikkelingsscenario

In het maximale ontwikkelingsscenario worden de ontwikkelingsmogelijkheden die het bestemmingsplan biedt zo ruim mogelijk ingevuld. Concreet betekent dit een opvulling van de bouwvlakken voor zowel (grondgebonden) agrarische bedrijvigheid als intensieve veehouderijen. Voor de intensieve veehouderijen (hoofdtakken en neventakken) wordt voor alle bestaande veehouderijen uitgegaan van een maximale invulling van de bouwvlakken zoals beschreven in hoofdstuk 2. Voor het bepalen van de maximale invulling van de bouwvlakken wordt gebruikgemaakt van kentallen van Alterra en LTO.

Grondgebonden veehouderijen zijn in tegenstelling tot intensieve veehouderijen overal binnen de agrarische bestemmingen en bouwvlakken mogelijk. Voor de grondgebonden veehouderijen wordt geen gebiedsdekkende berekening uitgevoerd, maar worden binnen een afgebakend gebied (de bouwvlakken die het dichtst bij Natura 2000 zijn gelegen) uitgegaan van een maximalisatie van het aantal stuks melkrundvee.

Reëel ontwikkelingsscenario

Gezien de landelijke trend van een schaalvergroting en daarmee samenhangende afname van het aantal agrarische bedrijven, is het niet reëel dat alle agrarische bedrijven binnen het plangebied zullen uitbreiden. In het reële scenario wordt op basis van landelijke en lokale trends een inschatting gemaakt van de reële ontwikkelingen in het plangebied.

Uit de gegevens van het CBS (Statline) blijkt dat binnen de gemeente Terneuzen in de periode 2000 tot 2011 sprake is van een forse groei van de melkrundveehouderijen (zowel als het gaat om het aantal bedrijven als om het aantal stuks vee). Dit wijkt af van de landelijke trend, waarbij het aantal stuks melkrundvee het afgelopen decennium vrijwel gelijk is gebleven en het aantal bedrijven is afgenomen. De verwachting is dat binnen de komende planperiode de omvang van de melkrundveestapel binnen de gemeente Terneuzen verder zal toenemen, onder andere als gevolg van het wegvallen van de melkquota in 2015. In het tweede ontwikkelingsscenario wordt voor de bedrijven met een omvang van 70 NGE of meer uitgegaan van een groei van de melkrundveestapel met 50%. Op een beperkt aantal bouwvlakken wordt daarnaast uitgegaan van een omschakeling van akkerbouw naar melkrundveehouderij.

Uit de CBS-gegevens die beschikbaar zijn voor de intensieve veehouderij sector binnen de gemeente Terneuzen blijkt een gedifferentieerd beeld dat (gezien het kleine aantal intensieve bedrijven) sterk afhankelijk is van individuele gevallen. In het tweede ontwikkelings-scenario wordt voor de bestaande bedrijven met een omvang van 70 NGE of meer uitgegaan van een groei van de veestapel met 50%.

Tabel 3.1 en tabel 3.2 geven een overzicht van de situatie in 2000 en 2011 volgens de CBS-gegevens.

Tabel 3.1 Aantal dieren gemeente Terneuzen

diercategorie	in 2000	in 2011
rundvee	2.666	6.851
vleesvarkens	5.728	928
leghennen	290	90.050
vleeskuikens	79.650	24.000

Tabel 3.2 geeft een overzicht van de ontwikkeling in het aantal bedrijven per diercategorie.

Tabel 3.2 Aantal bedrijven gemeente Terneuzen

diercategorie	in 2000	in 2011
rundvee	54	86
vleesvarkens	8	3
leghennen	3	2
vleeskuikens	2	1

3.3. Detailniveau planMER

Natuur

Het buitengebied van de gemeente Terneuzen grenst aan verschillende Natura 2000-gebieden. Wanneer een plan mogelijk significante effecten op Natura 2000-gebieden heeft, is een passende beoordeling noodzakelijk. Bijlage 2 geeft een beschrijving van de Natura 2000-gebieden binnen het plangebied en in de omgeving daarvan. Daarbij is een beschrijving opgenomen van de meest verzuringsgevoelige habitattypen. Het betreft niet alleen Nederlandse Natura 2000-gebieden, maar ook gebieden op Belgisch grondgebied. Voor de gebieden op Belgisch grondgebied zijn minder gedetailleerde gegevens beschikbaar voor wat betreft de achtergronddeposities. Deze zullen worden afgeleid uit de beschikbare Nederlandse gegevens.

Gezien de ligging van het plangebied ten opzichte van de Natura 2000-gebieden die voor verzuring gevoelig zijn, zal de nadruk in het onderzoek liggen op de stikstofdepositie als gevolg van de uitbreidingsmogelijkheden die worden geboden aan de veehouderijen. In het kader van het planMER wordt een maximaal ontwikkelingsscenario en reëel ontwikkelingsscenario doorgerekend. De stikstofdepositie in deze ontwikkelingsscenario's wordt vergeleken met de referentiesituatie. In het onderzoek ligt de nadruk op de meest kritische habitattypen, waar elke extra depositie kan leiden tot het belemmeren van de instandhoudingsdoelen voor dit type. Op basis van de uitkomsten wordt bekeken of kan worden volstaan met een zogenaamde voortoets, of dat in het planMER een passende beoordeling dient te worden opgenomen. Als significante effecten niet op voorhand kunnen worden uitgesloten zal in het planMER worden beschreven welke maatregelen mogelijk zijn en op welke wijze deze in het bestemmingsplan kunnen worden vastgelegd.

Voor andere ontwikkelingsmogelijkheden, zoals neven- en vervolgfuncties, wordt volstaan met een kwalitatieve beschrijving.

Geurhinder

In de Wet geurhinder en veehouderij wordt onderscheid gemaakt in diercategorieën waarvoor:

- geuremissiefactoren zijn vastgesteld;
- vaste afstanden gelden.

Binnen het plangebied is een beperkt aantal intensieve veehouderijen (hoofdtakken en neventakken) aanwezig. Het bestemmingsplan biedt geen mogelijkheden voor de nieuwvestiging van intensieve veehouderijen, maar wel uitbreidingsmogelijkheden voor de bestaande veehouderijen. Met het rekenmodel V-stacks gebied worden de gevolgen van de ontwikkelingsruimte die het bestemmingsplan biedt voor de geurbelasting inzichtelijk gemaakt. In aansluiting op het onderzoek stikstofdepositie wordt een maximaal ontwikkelingsscenario en reëel ontwikkelingsscenario berekend.

Voor grondgebonden veehouderijen zijn geen geuremissiefactoren vastgesteld. Dat betekent dat geurberekeningen niet mogelijk zijn. Op basis van de afstandseisen uit de Wet geurhinder en veehouderij en het Besluit landbouw, geeft het planMER inzicht in de gevolgen van de ontwikkelingsmogelijkheden die het bestemmingsplan biedt voor de geurhinder. Daarbij wordt niet alleen ingegaan op de uitbreidingsmogelijkheden voor de veehouderijen binnen het plangebied, maar ook op eventuele nieuwe geurgevoelige functies die in het bestemmingsplan worden mogelijk gemaakt (bijvoorbeeld bepaalde neven- en vervolgfuncties).

Luchtkwaliteit

Ten behoeve van het planMER wordt de luchtkwaliteit in beeld gebracht op basis van gegevens van de Monitoringstool die in het kader van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Lucht (NSL) wordt beheerd. Op basis van de resultaten van de Monitoringstool wordt beoordeeld of de luchtkwaliteit in het plangebied in de bestaande situatie en bij autonome ontwikkeling knelpunten vertoont. Hierbij worden uitsluitend de componenten NO₂ en PM₁₀ in beschouwing genomen, omdat de grenswaarden voor de overige componenten die in de Wet milieubeheer titel 5.2 ('Wet luchtkwaliteit') zijn opgenomen in Nederland niet worden overschreden. Op basis van kentallen wordt in het planMER ingegaan op de concentraties luchtverontreinigende stoffen rond veehouderijen en de gevolgen van de ontwikkelingsmogelijkheden die het bestemmingsplan biedt voor deze concentraties.

Tabel 3.3 geeft een overzicht van de milieuthema's die in het planMER aan de orde komen en de wijze waarop de effecten inzichtelijk worden gemaakt.

Tabel 3.3 Overzicht aanpak milieuonderzoek

thema	te beschrijven effecten	werkwijze
ecologie gebiedsbescherming en soortenbescherming	<ul style="list-style-type: none"> - vernietiging, verstoring, en verdroging - verontreiniging - aantasting leefgebied 	<ul style="list-style-type: none"> - kwalitatief - kwantitatief - kwalitatief
woon- en leefklimaat <ul style="list-style-type: none"> - geurhinder - luchtkwaliteit - externe veiligheid 	<ul style="list-style-type: none"> - geurgehinderden - effect luchtkwaliteit - toename risico's 	<ul style="list-style-type: none"> - kwantitatief - kwantitatief/kwalitatief - kwalitatief, kwantitatief voor zover gegevens beschikbaar
Landschap, cultuurhistorie en archeologie <ul style="list-style-type: none"> - landschapsstructuur/cultuurhistorie - archeologie 	<ul style="list-style-type: none"> - aantasting karakteristieke patronen, elementen en structuren - aantasting historische landschapskenmerken - aantasting archeologische waarden 	<ul style="list-style-type: none"> - kwalitatief, aan de hand van gemeentelijk en provinciaal beleid
bodem en water <ul style="list-style-type: none"> - bodemkwaliteit - grondwater - oppervlaktewater - waterketen 	<ul style="list-style-type: none"> - invloed op bodemkwaliteit - effect grondwaterstand - effect oppervlaktewaterkwaliteit - waterberging en afkoppelen 	<ul style="list-style-type: none"> - kwalitatief - kwalitatief - kwalitatief - kwalitatief, kwantitatief voor zover gegevens beschikbaar
verkeer en vervoer	<ul style="list-style-type: none"> - bereikbaarheid auto, fiets, openbaar vervoer en goederenvervoer - functioneren hoofdverkeersstructuur verkeersafwikkeling - verkeersveiligheid 	<ul style="list-style-type: none"> - kwalitatief aan de hand van beschikbare verkeersgegevens - kwalitatief aan de hand van beschikbare verkeersgegevens - kwalitatief

In het planMER wordt een overzicht opgenomen van de reacties op de voorliggende Notitie reikwijdte en detailniveau en de wijze waarop hiermee is omgegaan. Het planMER wordt samen met het ontwerpbestemmingsplan ter inzage gelegd. Op dat moment vindt ook de toetsing door de Commissie voor de m.e.r. plaats. Daarmee is de planmer-procedure in principe afgerond. In het vervolg van de bestemmingsplanprocedure vormt het planMER een bijlage bij het bestemmingsplan.

In het bestemmingsplan zal worden gemotiveerd op welke manier er rekening wordt gehouden met de uitkomsten van het MER. Waar relevant zullen de conclusies en resultaten uit het planMER worden doorvertaald in de bestemmingsregeling.

bijlagen

Bijlage 1 Drempels Besluit milieueffectrapportage

1

Mer-plichtig	Mer-beoordelingsplichtig
<i>De oprichting, wijziging of uitbreiding van een installatie voor het fokken, mesten of houden van pluimvee of varkens. In gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op meer dan:</i>	<i>De oprichting, wijziging of uitbreiding van een installatie voor het fokken, mesten of houden van dieren. In gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op meer dan:</i>
<ol style="list-style-type: none"> 1. 85.000 stuks mesthoenders (Rav¹⁾ cat. E 3 t/m 5); 2. 60.000 stuks hennen (Rav cat. E 1 en E2); 3. 3.000 stuks mestvarkens (Rav cat. D3); 4. 900 stuks zeugen (Rav cat. D 1.2 en D 1.3). 	<ol style="list-style-type: none"> 1. 40.000 stuks pluimvee (Rav¹⁾ cat. E, F, G en J); 2. 2.000 stuks mestvarkens (Rav cat. D.3); 3. 750 stuks zeugen (Rav cat. D.1.2, D.1.3 en D.3 voor zover het opfokzeugen betreft); 4. 2.700 stuks gespeende biggen (biggenopfok) (Rav cat. D.1.1); 5. 5.000 stuks pelsdieren (fokteven) (Rav cat. H.1 t/m H.3); 6. 1.000 stuks voedsters of 6.000 vlees- en opfokkoningen tot dekleeftijd (Rav cat. I.1 en I.2); 7. 200 stuks melk-, kalf- of zoogkoeien ouder dan 2 jaar (Rav cat. A.1 en A.2); 8. 340 stuks vrouwelijk jongvee tot 2 jaar (Rav cat. A 3); 9. 340 stuks melk-, kalf- en zoogkoeien ouder dan 2 jaar en vrouwelijk jongvee tot 2 jaar (Rav cat. A 1, A 2 en A 3); 10. 1.200 stuks vleesrunderen (Rav cat. A.4 t/m A.7); 11. 2.000 stuks schapen of geiten (Rav cat. B.1 en C.1 t/m C.3); 12. 100 stuks paarden of pony's (Rav cat. K.1 en K.3), waarbij het aantal bijbehorende dieren in opfok jonger dan 3 jaar niet wordt meegeteld (Rav cat. K.2 en K.4); 13. 1.000 stuks struisvogels (Rav cat. L.1 t/m L.3).

1) Regeling ammoniak en veehouderij.

Natura 2000

Binnen het plangebied en in de omgeving daarvan zijn verschillende Natura 2000-gebieden gelegen (zowel in Nederland als in Vlaanderen). Op grond van de externe werking van de Natuurbeschermingswet 1998 dienen ook mogelijke effecten buiten het plangebied onderzocht worden. In dit geval zal het daarbij vooral gaan over het thema stikstofdepositie; het bestemmingsplan biedt namelijk mogelijkheden voor uitbreiding van veehouderijbedrijven, hetgeen lokaal kan leiden tot extra emissie van stikstof uit stallen en deze stikstof zal deels neerslaan in de Natura 2000-gebieden in en rond het plangebied. In deze bijlage is verkend welke gebieden en maatgevend zijn voor de toetsing van effecten van het bestemmingsplan Buitengebied Terneuzen (meest gevoelige habitattypen op de kortste afstand).

In en in de omgeving van het plangebied zijn de volgende gebieden aanwezig:

Nederland

- Westerschelde en Saeftinghe;
- Canisvliet;
- Vogelkreek;
- Groote gat.

Vlaanderen

- Krekengebied;
- Bossen en heiden van zandig Vlaanderen.

Deze gebieden en hun gevoeligheid voor stikstofdepositie worden hieronder beschreven. Uit deze analyse blijkt welke gebieden relevant zijn voor het planMER.

Westerschelde en Saeftinghe

Dit gebied is kwalificerend voor de volgende habitattypen en soorten.

H1110 permanent overstroomde zandbanken	H2160 duindoornstruwelen
H1130 estuaria	H2190B vochtige duinvalleien (kalkrijk)
H1310A zilte pionierbegroeiingen (zeekraal)	H1014 nauwe korfslak
H1310B zilte pionierbegroeiingen (zeevetmuur)	H1095 zeeprrik
H1320 schorren met slijkgrasvegetatie	H1099 rivierprrik
H1330A schorren en zilte graslanden (buitendijks)	H1103 fint
H1330B schorren en zilte graslanden (binnendijks)	H1365 gewone zeehond
H2110 embryonale wandelende duinen	H1903 groenknolorchis
H2120 witte duinen	

A026 kleine zilverreiger	A195 dwergstern	A069 middelste zaagbek
A034 lepelaar	A272 blauwborst	A130 scholekster
A075 zeearend	A005 fuut	A137 bontbekplevier
A081 bruine kiekendief	A041 kolgans	A141 zilverplevier
A103 slechtvalk	A043 grauwe gans	A142 Kievit
A132 kluut	A048 bergeend	A143 kanoet
A138 strandplevier	A050 smient	A144 drieteenstrandloper
A140 goudplevier	A051 krakeend	A149 bonte strandloper
A157 rosse grutto	A052 wintertaling	A160 wulp
A176 zwartkopmeeuw	A053 wilde eend	A161 zwarte ruiter
A191 grote stern	A054 pijlstaart	
A193 visdief	A056 slobbeend	

Het meest stikstofgevoelige habitat betreft H2190B Vochtige duinvalleien (kalkrijk) met een kritische depositie van 1390 mol/ha/jr. De achtergronddepositie ter plaatse van de duinstrook is in enkele gevallen hoger dan deze kritische depositie, zodat ook bij een geringe extra stikstofdepositie significant negatieve effecten niet kunnen worden uitgesloten. Dit habitatype komt ten noordwesten en noordoosten van Terneuzen voor. De kwalificerende soorten groenknolorchis en nauwe korfslak zijn gebonden aan deze duinvalleien en kunnen qua stikstofgevoeligheid worden gelijkgesteld met deze habitattypen.

De overige kwalificerende (vogel)soorten leven in dynamische, zoute, voedselrijke en/of kalkrijke habitattypen en zijn om die reden niet gevoelig voor extra stikstofdepositie.

Vogelkreek (1), Canisvliet (2) en Groote Gat (3)

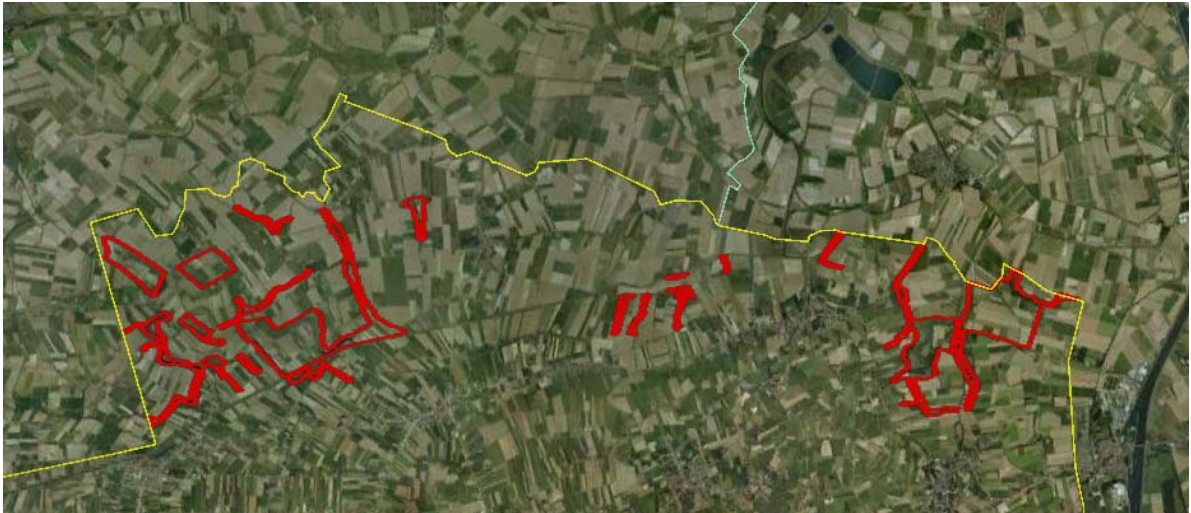
De gebieden Vogelkreek en Canisvliet zijn aangewezen als Natura 2000-gebied ter bescherming van het kruipend moerasscherm. Het betreft een plantensoort van zilte, natte graslanden van het type H1330B Schorren en zilte graslanden, binnendijks. Dit is uitgerekend het enige habitat waarvan geen kritische stikstofdepositie bekend is. Alterra¹⁾ zegt hierover echter dat de gevoeligheid voor stikstof niet aannemelijk is gezien de afhankelijkheid van dit type van zoute kwel, tevens een grotere stikstofbron dan depositie. Aangenomen wordt daarom dat de kritische depositie van dit type (en daarmee van kruipend moerasscherm) vergelijkbaar is met andere natte, zoute habitattypen en daarmee boven de 2400 mol/ha/jaar ligt.

Het Groote Gat kwalificeert zich eveneens vanwege het voorkomen van kruipend moerasscherm en vanwege de aanwezigheid van de habitattypen H1330B Schorren en zilte graslanden (binnendijks) en H6430B Ruigten en zomen (harig wilgenroosje). De kritische depositiewaarden van deze habitattypen liggen eveneens boven de 2400 mol/ha/jr.

De achtergronddepositie ter plaatse van deze drie Natura 2000-gebieden lag in 2010 overal ruim beneden de 2400 mol/ha/jr. Een geringe extra depositie als gevolg van de ontwikkelingen die het bestemmingsplan mogelijk maakt, zal daarom geen invloed hebben op de instandhoudingsdoelen voor de te beschermen habitattypen en voor het kruipend moerasscherm. De effecten op deze drie gebieden worden daarom in het planMER niet onderzocht.

1) Dobben, H.F. van (2008): 'Overzicht van kritische depositiewaarden voor stikstof, toegepast op habitattypen en Natura 2000-gebieden' Alterra-rapport 1654.

Krekengebied Vlaanderen

Dit Natura 2000-gebied kwalificeert zich vanwege de volgende vogelsoorten:

A222 velduil	A037 kleine zwaan	A151 kemphaan
A021 roerdomp	A038 wilde zwaan	A140 goudplevier
A197 zwarte stern	A272 blauwborst	A119 porseleinhoen
A081 bruine kiekendief	A068 nonnetje	A132 kluut
A082 blauwe kiekendief	A094 visarend	

De betreffende kwalificerende vogelsoorten leven in dynamische, deels zoute, voedselrijke habitattypen en zijn om die reden weinig tot niet gevoelig voor extra stikstofdepositie. Het deels agrarische beheer van dit gebied zorgt bovendien jaarlijks voor een veel grotere aan- en afvoer van stikstof dan de aanvoer via atmosferische depositie. Eventuele extra stikstofdepositie als gevolg van de ontwikkelingen die het bestemmingsplan mogelijk maakt, wordt daarom in het planMER niet onderzocht.

Bossen en heiden van zandig Vlaanderen

Dit Natura 2000-gebied kwalificeert zich vanwege de volgende habitattypen en soorten:

H2310 stuifzandheiden met struikhei	H6430 ruigten en zomen
H2330 zandverstuivingen	H9120 beuken-eikenbossen met hulst
H3130 zwakgebufferde vennen	H9160 eiken-haagbeukenbossen
H3150 neren met krabbenscheer en fonteinkruiden	H9190 oude eikenbossen
H4010 vochtige heiden	H91E0 vochtige alluviale bossen
H4030 droge heiden	H1166 kamsalamander
H6410 blauwgraslanden	H1831 drijvende waterweegbree

De meeste kwalificerende habitattypen zijn zeer stikstofgevoelig waarbij H3130 zwakgebufferde vennen het meest kritisch is met een kritische depositiewaarde van slechts 410 mol/ha/jr. De achtergronddepositie in Vlaanderen is niet bekend, maar aannemelijk is dat deze weinig afwijkt van het aangrenzende Nederlandse gebied. Aangenomen wordt daarom dat de achtergronddepositie ver boven de kritische waarde van 410 mol/ha/jr ligt.

De kritische depositie van kamsalamander en drijvende waterweegbree is niet bekend, maar gezien het feit dat beide soorten voorkomen in zwakgebufferde vennen, wordt voor dit Natura 2000-gebied uitgegaan van eenzelfde kritische depositie van 410 mol/ha/jr.

Conclusie

Op basis van bovenstaande analyse over de gevoeligheid van de Natura 2000-gebieden in en in de omgeving van het plangebied voor stikstofdepositie en bestaande achtergrondwaarden, blijkt dat in het planMER de stikstofdepositie in de volgende gebieden in beeld dient te worden gebracht:

Nederland

- Westerschelde en Saeftinghe.

Vlaanderen

- Bossen en heiden van zandig Vlaanderen.